

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0111/2011

1.4.2011

BETÄNKANDE

om rapporten 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens
program 2007–2013
(2010/2139(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Miroslav Mikolášik

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	15
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	22
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	29
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI	33
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR TRANSPORT OCH TURISM.....	38
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	42

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om rapporten 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 174–178,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (KOM(2010)0110),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 31 mars 2010 som följer med kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (SEK(2010)0360),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 25 oktober 2010 med titeln ”Cohesion Policy: Responding to the economic crisis, a review of the implementation of cohesion policy measures adopted in support of the European Economic Recovery Plan” (SEK(2010)1291),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2008 med titeln ”Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions” (SEK(2008)2868),
- med beaktande av kommissionens meddelande med titeln ”Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 med titeln ”Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt” (KOM(2011)0017),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden¹,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, i synnerhet artikel 7²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 397/2009 av den 6 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

² EUT L 371, 27.12.2006, s. 1.

utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder¹,

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 437/2010 av den 19 maj 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för bostadsinsatser till förmån för marginaliserade befolkningsgrupper²,
- med beaktande av rådets beslut av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen (2006/702/EG)³,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om att uppnå verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning inom EU – en nödvändig förutsättning för global konkurrenskraft⁶,
- med beaktande av kommissionens informationsdokument nr 1 av den 28 februari 2007 med titeln ”Earmarking” (COCOF/2007/0012/00),
- med beaktande av kommissionens informationsmeddelande av den 18 maj 2009 med titeln ”Indicative structure for the national strategic reports 2009” (COCOF 09/0018/01),
- med beaktande av rådets slutsatser om kommissionens strategiska rapport 2010 om genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken, vilka antogs vid mötet i rådet (utrikes frågor) den 14 juni 2010,
- med beaktande av regionkommitténs yttrande av den 1–2 december 2010 över ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (ReK 159/2010),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 juli 2010 om främjande av ett effektivt partnerskap i förvaltningen av sammanhållningsprogrammen, baserat på välfungerande metoder från programperioden 2007–2013 (ECO/258),

¹ EUT L 126, 21.5.2009, s. 3.

² EUT L 132, 29.5.2010, s. 1.

³ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2009)0165.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0189.

⁶ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0473.

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi samt utskottet för transport och turism (A7-0111/2011), och av följande skäl:
 - A. I artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att EU, för att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen, ska utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning samt särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnande regionerna, såsom landsbygdsområden, områden som påverkas av industriomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Samtidigt måste man beakta Europa 2020-strategin för att garantera att EU blir en smart och hållbar ekonomi för alla.
 - B. Sammanhållningspolitiken spelar en central roll för strävandena efter att helt uppnå målen i Europa 2020-strategin, särskilt på området för sysselsättning och sociala frågor, på samtliga förvaltningsnivåer och inom alla geografiska områden.
 - C. Den strategiska dimensionen av sammanhållningspolitiken som garanterar att politiken överensstämmer med EU:s prioriteringar – att göra Europa och dess regioner attraktivare för investeringar och arbete, att förbättra kunskapen och innovationsmiljön för att nå tillväxt samt att skapa fler och bättre arbetstillfällen – föreskrivs och lyfts fram i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (nedan kallad ”den allmänna förordningen”), gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning (nedan kallade ”de strategiska riktlinjerna”), den nationella strategiska referensramen och verksamhetsprogrammen.
 - D. Strategirapporteringen är ett nytt instrument i sammanhållningspolitiken, som infördes under den innevarande programperioden genom den allmänna förordningen som ett instrument för att kontrollera genomförandet av de strategiska riktlinjerna i syfte att öka det strategiska innehållet och främja öppenheten och redovisningsskyldigheten inom sammanhållningspolitiken. Vid planeringen av nästa programperiod bör man utnyttja den information som inhämtats och dra lärdom av de erfarenheter som gjorts.
 - E. Vid öronmärkningen av medel till Lissabonagendan identifierades vissa av de överenskomna 86 prioriterade programmen som särskilda prioriteringar enligt tillväxt- och sysselsättningsagendan från Lissabon. För de regioner som omfattas av konvergensmålet identifierades 47 prioriterade program som öronmärkta prioriteringar, medan man för regioner som omfattas av målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” endast identifierade 33 prioriterade program.
 - F. Kommissionen och medlemsstaterna enades om att för 2009 års nationella strategirapporter endast utbyta information om prioriterade områden per mål, och att datumet för att inhämta informationen skulle vara den 30 september 2009. Vid detta datum led medlemsstaterna ännu av effekterna av den ekonomiska krisen, och en del medlemsstater hade problem att komma igång i början av programperioden. Mer informativa uppgifter förväntas därför i den kommande strategirapporten för 2013.

- G. Det råder fortfarande markanta ekonomiska, sociala och miljömässiga skillnader mellan de europeiska regionerna, delvis till följd av de två senaste utvidgningarna och delvis på grund av de direkta följderna av den globala finansiella och ekonomiska krisen, även om dessa skillnader har minskat under det senaste årtiondet till följd av sammanhållningspolitikens aktiva bidrag som är avgörande för att säkerställa konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt samtidigt som hänsyn tas till specifika regionala förhållanden.
- H. Sammanhållningspolitiken har varit ett viktigt inslag i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, och har framhållit strukturfondernas betydelse som verktyg för ekonomisk stimulans, i synnerhet för små företag och för hållbarhet och energieffektivitet. Kommissionen uppmanades att lägga fram en rapport under 2010 om vilka åtgärder som vidtagits som en del av EU:s bemötande av krisen.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategirapport om genomförandet av de sammanhållningspolitiska program som samfinansieras av strukturfonderna. Parlamentet gratulerar medlemsstaterna för deras insatser i utarbetandet av de första nationella strategirapporterna, vilka har visat sig innehålla mycket användbar information om genomförandet.
 2. Europaparlamentet påpekar att man vid en jämförande analys bör beakta att fem medlemsstater använde information hämtad från ett senare datum och en från ett tidigare datum. Parlamentet anser att det vore lämpligare att jämföra de framsteg som gjorts av varje individuell medlemsstat med genomsnittet för EU.
 3. Europaparlamentet anser att öppenhet vid tilldelningen av medel bidrar till ett korrekt genomförande och är ett huvudvillkor för att uppnå sammanhållningsfondens övergripande mål, och att öppenheten därför bör förbättras i alla faser av genomförandet. Parlamentet anser att förteckningen över mottagare även fortsättningsvis bör offentliggöras, framför allt på internet, eftersom det är ett effektivt verktyg för att förbättra öppenheten. Enligt parlamentet har gemenskapens riktlinjer och det nya instrumentet strategirapportering bidragit till en ökad redovisningsskyldighet vid genomförandet av de sammanhållningspolitiska målen. Parlamentet efterfrågar här en regelbunden politisk debatt som kan bidra till att förbättra öppenhet, ansvarstagande och utvärdering när det gäller resultaten av sammanhållningspolitiken.

Genomförande

4. Europaparlamentet konstaterar att finansieringsvolymen för projekten enligt rapporterna är 93,4 miljarder euro, vilket motsvarar 27,1 procent av tillgängliga EU-medel under innevarande period, och att detta genomsnitt är detsamma för de tre sammanhållningspolitiska målen och de kategorier som öronmärkts i Lissabonstrategin samt för framstegen vid genomförandet av gemenskapens strategiska riktlinjer. Parlamentet framhåller dock att framstegen varierar avsevärt mellan olika länder och inom olika ämnesområden, med aggregerade siffror för projekturval på över 40 procent i 9 medlemsstater och under 20 procent i 4 medlemsstater.
5. Europaparlamentet upprepar sin tillfredsställelse över de nationella ansträngningar som har medfört att de genomsnittliga anslag som använts för att fullfölja Lissabonagendan

utgör 65 procent av tillgängliga medel i konvergensregionerna och 82 procent i de regioner som omfattas av målet för konkurrenskraft och sysselsättning, vilket är mer än vad som ursprungligen efterfrågades. Parlamentet konstaterar med glädje att sammanlagt 63 miljarder euro enligt rapporterna har tilldelats sådana projekt som har öronmärkts i Lissabonstrategin, och att projekturvalet för öronmärkning i Lissabonstrategin sker i samma takt eller något snabbare än urvalet för andra åtgärder. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att fortsätta att öronmärka resurser för projekt om stöder Europa 2020-strategin.

6. Europaparlamentet noterar att framstegen bland ämnesområdena i gemenskapens strategiska riktlinjer är högst på området för territoriell dimension (30 procent) och över genomsnittet i fråga om ”Att skapa tillväxt genom förbättrad kunskap och innovation”, men under 27,1 procent för de andra två riktlinjerna, och att projekturvalet ligger över genomsnittet för projekt som är öronmärkta i Lissabonstrategin inom både Konvergens och Regional konkurrenskraft och sysselsättning, men att det endast uppgår till 20,5 procent för målet Europeiskt territoriellt samarbete. Parlamentet beklagar de allvarliga begränsningarna i strategirapportens analys av sammanhållningspolitikens konkreta resultat, som är en följd av att man inte har haft tillgång till indikatorer för output och resultat från samtliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se över sina administrativa rapporteringskrav och medlemsstaterna att bli bättre på att tillhandahålla uppgifter om hur programmen genomförs.
7. Mot bakgrund av den ekonomiska krisen och den stigande arbetslösheten välkomnar Europaparlamentet de framsteg som gjorts i och med genomförandet av projekt med relevans för riktlinjen ”Fler och bättre arbetstillfällen”. Parlamentet rekommenderar dock med eftertryck att kommissionen inför sådana metoder för samarbete med medlemsstaterna som gör det enklare att snabbt mobilisera och på ett effektivt sätt fördela alla nödvändiga resurser för att uppnå en resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det råder tillväxt, hög sysselsättning samt social och territoriell sammanhållning och där fattigdom bekämpas, i enlighet med de prioriterade målen i Europa 2020-strategin, särskilt när det gäller sysselsättning och sociala frågor, så att tillväxt och produktivitet främjas och sysselsättningsutvecklingen förbättras i Europa.
8. Europaparlamentet gläder sig åt att Europeiska socialfonden har tillhandahållit lämpligt stöd för genomförandet av arbetsmarknadsreformer och visat sig vara ett effektivt instrument som underlättar övergången från passiva till aktiva och till och med förebyggande arbetsmarknadsåtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta med strukturella reformer som kan förebygga eventuella framtida kriser på arbetsmarknaden.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta genomförandet av medfinansierade åtgärder som syftar till att stödja arbetsmarknaderna på regional nivå genom att minska könssegregeringen och orättvisorna, såsom lönegapet och underrepresentationen av kvinnor i beslutsfattande positioner. För detta måste samordningen av arbete och familjeliv underlättas och det måste bli lättare att omvandla osäkra anställningar till anställningar med rättigheter, eftersom en betydande andel kvinnor har osäkra anställningsförhållanden.

10. Europaparlamentet understryker vikten av att förbättra infrastruktur och tjänster inom missgynnade mikroregioner med hög koncentration av socialt marginaliserade människor (t.ex. romer), och att också se till att dessa tjänster blir ekonomiskt överkomliga.
11. Europaparlamentet framhåller hur viktig transportsektorn i stort är för att säkra den territoriella, ekonomiska och sociala sammanhållningen. Det faktum att investeringarna i järnvägssektorn inte fortskrider enligt plan och är lägre än för vägsektorn är enligt parlamentet en källa till oro, eftersom det innebär att de inte i tillräckligt hög grad bidrar till att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. Parlamentet understryker här att investeringar som har planerats oproportionerligt mellan de olika transportsätten försvårar upprättandet av ett europeiskt intermodalt transportsystem, och konstaterar att om genomförandet fördröjs ytterligare kan obalanserna komma att förvärras.
12. Europaparlamentet erinrar om att ca 23,7 procent (82 miljarder euro) av de medel från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna som avsatts för 2007–2013 ska gå till transport, men att endast hälften kommer att gå till TEN-T-projekt (17 miljarder euro till det prioriterade TEN-T-nätet och 27,2 miljarder euro till den övergripande delen). Resten av medlen ska öronmärkas för investeringar i nationella, regionala och lokala projekt som inte finns med på TEN-T-kartorna. Parlamentet konstaterar att anslagen från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna till transportsektorn fördelas mellan transportsätten och transportnäten utan att man i tillräcklig grad beaktar EU:s mål.
13. När det gäller det territoriella samarbetet uppmärksammar Europaparlamentet tendensen att dra ut på lanseringen av såväl gränsöverskridande projekt som järnvägsprojekt i allmänhet, och framhåller det europeiska mervärde som TEN-T-nätet bidrar med, vilket är särskilt tydligt i gränsöverskridande delar av projekt och i dessa delars sammankoppling med nationella väg- och järnvägsprojekt samt i projekt för inre vattenvägar. Parlamentet föreslår i detta sammanhang att man systematiskt inför gemensamma plattformar för bästa praxis som organiseras utifrån socioekonomiska, geografiska, demografiska och kulturella kriterier.
14. Europaparlamentet välkomnar att medel har avsatts för investeringar som syftar till att öka energieffektiviteten och användandet av förnybar energi i bostadsbyggande samt för investeringar i bostadsprojekt för marginaliserade befolkningsgrupper, något som har genomförts på ett framgångsrikt sätt i många regioner och som bör drivas vidare även i framtiden.
15. Europaparlamentet uppmanar till ett mer effektivt genomförande av programmen inom miljösektorn, särskilt inom gränsöverskridande områden som ger ett europeiskt mervärde, t.ex. bekämpning och begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, investeringar i renare teknik med låga koldioxidutsläpp, bekämpning av luft- och vattenföroreningar, skydd av den biologiska mångfalden, utökade järnvägsnät och främjande av energieffektivitet, särskilt inom byggsektorn, och förnybara energikällor i syfte att uppfylla målen i Europa 2020-strategin och främja gröna jobb och en grön ekonomi.
16. På grund av den låga genomförandegraden menar Europaparlamentet att medel för att förebygga och/eller garantera en snabb insats vid miljökatastrofer måste användas, och uppmanar medlemsstaterna att påskynda investeringarna i förebyggande åtgärder samt i

sanering av industriområden och förorenad mark.

17. Europaparlamentet beklagar förseningarna i projekturvalet för strategiska områden som t.ex. järnvägssektorn, vissa energi- och miljöinvesteringar, den digitala ekonomin, social delaktighet samt förvaltnings- och kapacitetsuppbyggnad, och efterfrågar en grundlig analys av orsakerna till dessa förseningar. Samtidigt uppmanas medlemsstaterna att inkludera regionerna i en mer noggrann bevakning av de områden där ansträngningarna måste ökas. Däremot framhålls att upptagningsnivån för miljöprojekt i de europeiska programmen för territoriellt samarbete har stigit, och pekar på det uppenbara mervärde som samarbete medfört i detta sammanhang. Parlamentet betonar dock att medlemsstater kan ha kommit ikapp på områden där de låg efter i genomförandet av projekten, och att förseningar på detta specifika stadium därför inte behöver vara ett tecken på hur hela programperioden har fungerat. Parlamentet påpekar här att utnyttjandekapaciteten och budgetgenomförandet avseende sammanhållningspolitiken har accelererat under 2010, vilket bl.a. beror på att lagstiftningsändringar nyligen genomförts och på att operativa program nu kommit igång ordentligt efter det att kommissionen äntligen godkänt de sista förvaltnings- och kontrollsystemen.
18. Europaparlamentet anser att man omedelbart måste vidta åtgärder för att förbättra resultaten på vissa prioriterade områden. Parlamentet rekommenderar att man utför en djupgående analys av genomförandeproblemen inom områden med specifika förseningar vid projekturval, och uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att öka sina ansträngningar att förbättra projekturvalet på de försenade områdena, samt att snabbare genomföra alla utvalda projekt för att inte misslyckas med att uppnå målen.
19. Europaparlamentet anser att projekten i vissa fall måste väljas ut och genomföras snabbare och att de avsatta medlen måste användas på ett allmänt bättre sätt, framför allt när det gäller verksamheter som syftar till att förbättra humankapitalet, främja hälsa och förebyggande av sjukdomar, säkra lika möjligheter, stödja arbetsmarknaderna och öka den sociala delaktigheten, särskilt för att överbrygga den ekonomiska krisens negativa effekter.
20. Europaparlamentet framhåller att flera medlemsstater bekräftat att den disciplin de tvingats till genom öronmärkningskravet har lett till bättre kvalitet och ökad fokusering inom programplaneringen. Parlamentet noterar dessutom att medlemsstaterna enhälligt ansåg att ett bibehållande av de grundläggande värderingarna i den nationella strategiska referensramen och de operativa programmen inom Lissabonstrategin är den bästa vägen att hantera krisen, samt bekräftade återigen betydelsen av de medelfristiga och långsiktiga mål som ingår i dessa dokument.

Utmaningar vid genomförandet

21. Europaparlamentet understryker att man på vissa områden inte har kunnat uppnå ett effektivt urval eller ett effektivt genomförande av projekt till följd av att viktiga förutsättningar saknats, såsom förenklade ansökningsförfaranden på nationell nivå, tydliga nationella prioriteringar för vissa insatsområden, införlivande i god tid av EU-lagstiftning samt konsoliderad institutionell och administrativ kapacitet, och till följd av onödigt omfattande nationell byråkrati. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regionerna att underlätta genomförandet av politiken genom att anta dessa utmaningar och

framför allt anpassa den rättsliga ramen för statligt stöd, offentlig upphandling och miljöregler, samt att arbeta för institutionella reformer.

22. Europaparlamentet erinrar om att den avsevärda förseningen vid genomförandet av politiken i huvudsak beror på sent avslutade förhandlingar om den fleråriga finansieringsramen och lagstiftningspaketet för sammanhållningspolitiken, vilket resulterat i ett försenat slutförande av de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen, ändrade bestämmelser för finansiell kontroll och finansiella utvärderingskriterier på nationell nivå, överlappning med avslutningen av perioden 2000–2006 och knappa offentliga medel för medfinansiering i medlemsstaterna.
23. Europaparlamentet beklagar att strategirapporten inte tillhandahåller någon allsidig information om de regionala skillnaderna fram till 2009, trots att rapporten skulle belysa det bidrag som program medfinansierade av medel från strukturfonderna har gett till genomförandet av de sammanhållningspolitiska målen.

Reaktion på den ekonomiska krisen

24. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av kommissionens arbetsdokument med titeln ”Cohesion Policy: Responding to the economic crisis, a review of the implementation of cohesion policy measures adopted in support of the European Economic Recovery Plan”, och framhåller att denna granskning främst grundas på informationen från nationella strategirapporter. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs för att se till att den information som ges av medlemsstaterna är korrekt.
25. Europaparlamentet konstaterar att under den globala finansiella och ekonomiska krisen och den nuvarande ekonomiska nedgången bidrar EU:s sammanhållningspolitik i hög grad till den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, utgör den största källan för gemenskapsinvesteringar i realekonomin, och har visat sig tillåta ett flexibelt och ändamålsenligt bemötande av den socioekonomiska situationen, vilken snabbt försämras. Parlamentet betonar att medlemsstaterna har välkomnat att krisåtgärderna kunnat skraddarsys till deras särskilda behov, men uppmanar ändå till mer flexibla och mindre invecklade regler för att bekämpa krisen och uppmanar medlemsstaterna att snarast använda alla möjligheter som kommissionen ger för att säkerställa att bemötandet blir ändamålsenligt, sker i god tid och är anpassat till särskilda behov och för att man på ett framgångsrikt sätt ska kunna ta sig ut ur krisen för att uppnå en långsiktig hållbar utveckling genom att öka sysselsättningen i och stärka konkurrenskraften och öka attraktiviteten hos de europeiska regionerna.
26. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att arbeta hårdare för att överbrygga svårigheterna med att mäta den övergripande effekten av särskilda sammanhållningspolitiska åtgärder inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, och beklagar att granskningen därför endast kan ge en begränsad bild av konkreta exempel på nationell nivå. Parlamentet välkomnar trots det analysen av god praxis och de första slutsatserna i rapporten.
27. Europaparlamentet anser att tecknen på en återhämtning efter krisen är svaga och att Europa under de kommande åren kommer att behöva hantera sina strukturella svagheter,

även genom sammanhållningspolitiska insatser och riktade investeringar, främst till forskning och utveckling, innovation, utbildning och teknik som är till nytta för alla sektorer när det gäller att öka konkurrenskraften. Parlamentet understryker därför behovet av en ingående analys av effekterna av de åtgärder som har vidtagits för att motverka krisen samt behovet av att göra strukturfondsmedel tillgängliga, eftersom strukturfonderna är en kraftfull mekanism som är avsedd att hjälpa regionerna i deras ekonomiska och sociala omstrukturering och när det gäller att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet.

Att skapa synergieffekter och undvika en sektoriell spridning av resurser för regionalpolitiska åtgärder

28. Europaparlamentet delar rådets åsikt i rådets slutsatser om strategirapporten 2010 i fråga om det mervärde som följer av att ha ett enda strategiskt och integrerat angreppssätt för strukturfonderna. Parlamentet påminner om att varje fond behöver ha sina egna regler för att framgångsrikt användas på fältet i specifika situationer. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att man efter krisen konsoliderar de offentliga budgetarna och ökar synergierna och effekten av alla tillgängliga finansieringskällor (från EU och nationella källor och genom EIB-instrument) genom att samordna dem på ett effektivt sätt.
29. Europaparlamentet framhåller att synergieffekter mellan strukturfonder och andra sektorspolitiska instrument, samt mellan dessa instrument och nationella, regionala och lokala resurser, är avgörande och skapar värdefulla kopplingar som medför ett ömsesidigt stärkande, ett hållbart genomförande av program samt social sammanhållning. Parlamentet inser att eftersom medel har öronmärkts för 2007–2013 är sammanhållningspolitiken bättre rustad för att skapa synergieffekter med forsknings- och innovationspolitiken. Parlamentet understryker att strukturfonder skulle kunna användas för att förbättra forskningsinfrastrukturen så att forskningen uppnår den kompetensnivå som behövs för att få tillgång till forskningsanslag, och framhåller fördelarna av synergieffekter mellan Eruf, ESF och EJFLU. Parlamentet noterar att erfarenheten tydligt visar att det krävs att program finansierade genom Europeiska socialfonden genomförs på ett framgångsrikt sätt för att man ska kunna göra finansieringen av ekonomiska åtgärder med medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden så effektiv som möjligt. Parlamentet påminner här om de möjligheter som korsfinansiering medför, vilka ännu inte har utnyttjats till fullo. Parlamentet uppmanar kommissionen att inför nästa strategirapport infoga en hänvisning till samspelet mellan strukturfonderna liksom till deras samspel med EU:s andra finansieringsinstrument.

Övervakning och utvärdering

30. Europaparlamentet understryker att tekniskt stöd, övervakning och utvärdering stimulerar erfarenhetsbaserat lärande och tillsammans med en effektiv finansiell kontroll kommer att utgöra en drivfjäder för en förbättrad utförandekvalitet.
31. Europaparlamentet beklagar att endast 19 medlemsstater rapporterat om huvudindikatorer, och att man därför i detta läge inte kan få någon tydlig EU-omfattande överblick av politikens konkreta effekter. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att använda huvudindikatorer vid nästa omgång av strategirapporteringen 2012-2013. Parlamentet uppmanar kommissionen att ingripa och

hjälpa medlemsstaterna och regionerna att i rätt tid ta fram samstämda och fullständiga uppgifter.

32. Europaparlamentet understryker att kommissionen måste hitta effektiva och konstanta övervaknings- och kontrollsystem för att förbättra styrningen och effektiviteten i strukturfondernas leveranssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka samstämdheten i och kvaliteten hos kontrollerna av medlemsstaternas framsteg genom att göra det obligatoriskt att i nästa programperiod inkludera ett minsta antal huvudindikatorer i de nationella strategirapporterna för att underlätta jämförelse och resultatorientering genom att tillhandahålla mer detaljerade riktlinjer.

God praxis

33. Europaparlamentet anser att god praxis för och ömsesidiga lärdomar vid genomförande av politiken måste lyftas fram och utbytet främjas, tillsammans med en förhöjd administrativ kapacitet, i synnerhet hos lokala och regionala myndigheter, i syfte att förbättra effektiviteten och verkningsgraden samt undvika att tidigare misstag upprepas.
34. Europaparlamentet uppmuntrar till god praxis med avseende på nationell rapportering, som att t.ex. använda huvudindikatorer, rapportera om resultat och output samt om synergier mellan nationell politik och EU-politik, hålla offentliga debatter och samråd med aktörer, lägga fram rapporter inför nationella parlament för yttrande samt offentliggöra rapporterna på regeringarnas webbplatser (där en tydlig och koncis terminologi ska användas i alla rapporter), eftersom sådan praxis förbättrar rapporteringskvaliteten och ökar egenansvaret hos aktörer i medlemsstaterna. Parlamentet insisterar på att man följer bästa praxis i de regioner som kännetecknas av låg utnyttjandekapacitet i finansieringsprogrammen.
35. Europaparlamentet gläder sig åt att kommissionen anger hur de nationella, regionala och lokala myndigheterna kan omvandla verksamhetsprogrammen till mål för hållbar utveckling i Europa 2020-strategin, och hur metoder kan få en ny inriktning mot smarta tillväxtmål under den innevarande programperioden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart investera mer i hållbar utveckling och smart tillväxt, social delaktighet och jämlikhet mellan män och kvinnor på arbetsmarknaden samt att använda medlen mer effektivt. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att ta initiativ till en debatt om hur sammanhållningspolitiken kan bidra till målen i Europa 2020-strategin under perioden 2007–2013.

Slutsatser och rekommendationer

36. Europaparlamentet framhåller de små och medelstora företagens roll som innovativa aktörer i ekonomin, och betonar behovet av att utveckla denna sektor bland annat genom att genomföra småföretagsakten, förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering och driftskapital och uppmuntra små och medelstora företag att medverka i innovativa projekt så att deras konkurrenskraft och möjligheter att skapa fler arbetstillfällen kan stärkas. Parlamentet betonar att många sociala och ekonomiska fördelar kan fås genom samarbete på lokal och regional nivå mellan offentliga myndigheter, små och medelstora företag, företagsnätverk, forskningsinstitut och kluster samt genom en effektiv användning av alla befintliga resurser, inklusive de

finansieringstekniska instrumenten (Jeremie) för att ge de små och medelstora företagen tillgång till kapital. Parlamentet betonar dock i fråga om finansiering genom lån att rättssäkerheten behöver förbättras så att finansiella mellanhänder och offentliga stödbanker kan fastställa villkor för innovativa finansiella instrument som gäller för hela programperioden.

37. Europaparlamentet är helt övertygat om att god förvaltning på såväl EU-nivå som nationell, regional och lokal nivå och ett effektivt samarbete mellan olika myndighetsnivåer är grundläggande för att säkra kvaliteten i beslutsfattandet och den strategiska planeringen samt för att höja förmågan att utnyttja medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och därmed säkra ett framgångsrikt och effektivt genomförande av sammanhållningspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka och mobilisera flernivåstyret i enlighet med fördraget och subsidiaritets- och partnerskapsprinciperna. Parlamentet understryker därför betydelsen av en ordentlig partnerskapsstrategi som tillämpas både lodrätt och vågrätt, och rekommenderar att kvaliteten på deltagandet i partnerskapet bedöms, med tanke på att partnerskap kan leda till förenkling, i synnerhet i projekturvalsarbetet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att från början inkludera regionala och lokala nivåer i arbetet med att fastställa investeringsprioriteringarna och i själva beslutsfattandet, samt att integrera dem med aktörer från det civila samhället och samhällsrepresentanter i genomförandet av program. Parlamentet föreslår i detta sammanhang att man inrättar en territoriell pakt för lokala och regionala myndigheter om Europa 2020-strategin i varje medlemsstat.
38. Europaparlamentet anser att förenklingen av bestämmelser och förfaranden bör bidra till en effektiv fördelning av medel, och att förenklingen därför bör fortsätta och förhoppningsvis resultera i bättre bestämmelser för perioden efter 2013, både på EU-nivå och på nationell nivå, utan att det skapar stora problem för stödmottagare. Parlamentet anser att regionalpolitiken i högre grad bör anpassas till användarnas behov och att en förenkling bör innebära att onödiga administrativa hinder och kostnader samt andra hinder för de politiska målsättningarna minskar och att feltolkningar i samband med dagens administrativa förfaranden undviks samtidigt som man uppnår en mer flexibel projektledning, synkroniserade kontroller och en effektivare politik. Parlamentet beklagar att överflödigt byråkrati, onödigt komplicerade regler som ofta ändras och en avsaknad av harmoniserade förfaranden leder till att stora medel förblir oanvända. Parlamentet anser att det måste råda balans mellan förenkling och stabilitet i bestämmelserna och förfarandena.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala myndigheter att öka kapacitetsuppbyggnaden och minska den administrativa bördan för att särskilt se till att projekt medfinansieras av nationella bidrag och, när så behövs, med hjälp av finanstekniskt stöd, i syfte att öka upptagningen av medel och undvika ytterligare investeringsförseningar.
40. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att satsa på ett resultatriktat genomförande av strukturfonderna och anser att strategisk rapportering är ett värdefullt verktyg för att kontrollera hur genomförandet fortskrider och för att skapa en grund för kollegial granskning och strategisk debatt på EU-nivå. I syfte att höja kvaliteten på den strategiska

rapporteringen, baserad på jämförbara och tillförlitliga uppgifter, uppmanas medlemsstaterna att arbeta mer analytiskt och strategiskt när man tar fram nationella rapporter som är mer inriktade på mål, resultat och strategisk utveckling, samt att i god tid lägga fram korrekta uppgifter om huvudindikatorerna och de överenskomna målen. Europaparlamentet betonar därför att strategirapporten 2013 bör vara resultatinkriktad och fokusera mer på en kvalitativ analys av hur effektiva programmen är och av outputs, resultat och snabba effekter snarare än att presentera alltför många statistiska uppgifter.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samband med halvtidsöversynen av budgetramen 2007–2013 och sammanhållningspolitiken säkerställa ett ökat utnyttjande av EU-stödet under perioden 2011–2013.
42. Europaparlamentet uppmanar alla EU institutioner och medlemsstater att vid nästa förhandlingsrunda om sammanhållningspolitikens framtid arbeta för ett snabbare färdigställande av viktiga handlingar, såsom den fleråriga finansiella ramen och förordningar i syfte att få bukt med de svårigheter som kan uppstå i början av nästa programperiod.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att sammanhållningspolitiken i framtiden kommer att få tillräckliga ekonomiska resurser. Parlamentet anser att sammanhållningspolitiken inte bara bör betraktas som ett instrument för att uppnå målen för sektorsinriktad politik, eftersom den är en EU-politik med stort mervärde som har sitt eget existensberättigande, nämligen den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Parlamentet understryker därför att sammanhållningspolitiken bör förbli oberoende och att dess nuvarande grundvalar och principer inte bör ändras genom en sektoriell spridning.
44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

MOTIVERING

Inledning

Syftet med genomföranderapporter är att analysera dels införlivandet av EU:s lagstiftning i nationell lagstiftning, dels genomförandet och tillämpningen av denna lagstiftning i medlemsstaterna. När det gäller sammanhållningspolitiken består ramlagstiftningen av förordningar med direkt tillämpning.

I och med offentliggörandet av kommissionens meddelande med titeln ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007-2013” kan Europaparlamentet äntligen göra en första verklig analys av genomförandet av verksamhetsprogrammen.

Detta betänkande är således en analys av om lagstiftning har tillämpats på rätt sätt av medlemsstaterna, samt av hur medlemsstaterna har förstått och följt gemenskapens strategiska riktlinjer när de har genomfört sina nationella strategiska referensramar och verksamhetsprogram.

Betänkandet har i huvudsak utarbetats på grundval av följande två dokument: kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten med titeln ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007-2013” (nedan kallad ”strategirapporten”) och kommissionens arbetsdokument som följer med detta meddelande.

Allmän bakgrund

Strategirapportering är ett nytt inslag i sammanhållningspolitiken som har införts under den innevarande programperioden genom den allmänna förordningen som ett instrument för att kontrollera genomförandet av de strategiska riktlinjerna. Detta arbete syftar till att öka det strategiska inslaget och främja insyn och öppenhet i sammanhållningspolitiken genom integrering av gemenskapens prioriteringar, såsom anges i skäl 36 i rådets förordning 1083/2006 (allmänna bestämmelser).

I artiklarna 29.2, 30.1 och 30.2 i samma förordning anges en rättslig grund för strategirapporteringen. Enligt denna förordning ska medlemsstaterna tillhandahålla de första nationella strategirapporterna senast i slutet av 2009. De uppgifter som läggs fram i strategirapporten ska bygga på dessa nationella strategirapporter.

Grundläggande bedömning

Programmets genomförande

För det första är det viktigt att notera att kommissionen och medlemsstaterna hade enats om att utbyta information för 2009 års nationella strategirapporter, och att denna information skulle inhämtas den 30 september 2009, men att vissa medlemsstater hämtade informationen

vid en annan tidpunkt. Således måste tidsskillnaden på flera månader beaktas vid en jämförelseanalys, eftersom denna skulle kunna påverka omfattningen av anslag till en särskild sektor.

Den finansieringsvolym som rapporterats för de utvalda projekten uppgår till 93,4 miljarder euro, vilket motsvarar 27,1 procent av tillgängliga EU-medel under perioden. Detta genomsnitt är detsamma inom de tre sammanhållningspolitiska målen och de kategorier som öronmärkts i Lissabonstrategin samt för genomförandet av gemenskapens strategiska riktlinjer. Enligt rapporterna har sammanlagt 63 miljarder euro tilldelats sådana projekt som har öronmärkts i Lissabonstrategin, och projekturvalet för öronmärkning i Lissabonstrategin uppges ske i samma takt eller något snabbare än val för andra åtgärder.

Ovannämnda genomsnittliga framsteg i medlemsstaterna kan anses vara rimligt, dels med tanke på att den socioekonomiska situationen försämrades allvarligt under 2008–2009 till följd av den globala krisen, dels på grund av reformen av sammanhållningspolitiken för perioden 2007–2013, eftersom båda dessa faktorer har haft stor effekt på genomförandet.

Samtidigt har krisen visat hur viktiga strukturfonderna är, och i synnerhet Europeiska socialfonden har visat sig vara mycket användbar för att bemöta svåra utmaningar i många regioner. Beviset ges i en granskning av genomförandet av sammanhållningspolitiska åtgärder som antagits till stöd för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa (kommissionens arbetsdokument med titeln ”Cohesion Policy: Responding to the economic crisis”), som främst stöder sig på informationen i de nationella strategirapporterna.

Det finns fortfarande en stor klyfta mellan EU:s mindre utvecklade och starkt utvecklade regioner i många avseenden, och framstegen varierar avsevärt mellan olika länder och inom olika ämnesområden, med aggregerade siffror för projekturval på över 40 procent i 9 medlemsstater och under 20 procent i 4 medlemsstater. De regioner som ligger efter behöver ytterligare stöd i sina ansträngningar att klara av sina socioekonomiska svårigheter.

Enligt föredraganden står vissa områden inför särskilda svårigheter när det gäller projekturval. De områden där en djupgående analys av orsakerna bör genomföras är följande: järnvägssektorn, vissa energi- och miljöinvesteringar, den digitala ekonomin, social delaktighet samt förvaltnings- och kapacitetsuppbyggnad.

Ytterligare insatser behövs därför för att undvika alltför stora förseningar, förbättra genomförandet och säkra en bättre finansiell disciplin. Å andra sidan framhåller föredraganden en högre upptagning av miljöprojekt i de europeiska programmen för territoriellt samarbete eftersom detta är en positiv utveckling med ett tydligt mervärde för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete.

Strategirapporterna

Den strategiska rapporteringen tillhandahåller aktuella bevis för framstegen i genomförandet i hela EU–27, och utgör en grund för debatt på hög nivå, kollegial granskning, erfarenhetsbaserat lärande och stimulans för att förbättra utförandekvaliteten.

Det finns dock ett antal viktiga begränsningar. Endast 19 medlemsstater lämnade information om huvudindikatorer. Det är därför i detta läge omöjligt att få en första tydlig EU-omfattande överblick av politikens konkreta effekter. Föredraganden anser att medlemsstaterna ska använda huvudindikatorer i sina nästa strategirapporter 2012–2013 för att underlätta en jämförelse på EU-nivå. I syfte att öka följdriktigheten och kvaliteten vid kontrollen av framstegen bör medlemsstaterna dessutom utöka det strategiska innehållet i sina respektive rapporter, och kommissionen bör ge mer detaljerad rådgivning i syfte att förbättra strategirapporternas kvalitet.

Rapporteringen syftar till att inför allmänheten öka redovisningsskyldigheten för de konkreta resultaten av sammanhållningspolitiken, och redogörelser för slutsatser behöver göras mer offentliga. Dessutom bör utbyte av erfarenheter främjas så att medlemsstaterna kan dra nytta av god praxis som bidragit till positiva resultat. Föredraganden framhåller följande goda praxis som bidrar till att förbättra kvaliteten i rapporteringen och öka egenansvaret hos aktörer i medlemsstaterna:

- att använda huvudindikatorer
- att rapportera output och resultat
- att rapportera synergier mellan nationell politik och EU-politik
- att hålla offentliga debatter och samråd med aktörer
- att lägga fram rapporter inför nationella parlamentet för yttrande, och att offentliggöra rapporterna på regeringarnas webbplatser.

Föredragandens ståndpunkter och slutsatser

Sammanhållningspolitiken är av fortsatt betydelse eftersom den i väsentlig grad bidrar till en förbättrad socioekonomisk situation. Medlemsstaterna har varit positiva till nya krav, och framsteg görs när det gäller att uppnå sammanhållningspolitiska mål, enligt fakta och siffror i de nationella rapporterna – även om det finns en inneboende heterogenitet på nationell och regional nivå. Sammanhållningspolitiken är dock en långsiktig mekanism och de flesta resultaten kan ses först senare i programperioden. Den fullständiga bilden av programperioden 2007–2013 kommer att kunna ses först 2015, två år efter den andra strategirapporten, eftersom vissa länder har två år på sig efter 2013 att använda de avsatta medlen.

Föredraganden fäster uppmärksamheten på det faktum att ett effektivt urval och genomförande av projekt i vissa områden hindras av många faktorer, såsom ett sent avslutande av förhandlingar om den fleråriga finansieringsramen och lagstiftningspaketet för sammanhållningspolitiken, vilket resulterat i ett försenat slutförande av de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen, ändrade bestämmelser för finansiell kontroll, knappa offentliga medel för medfinansiering i medlemsstaterna, avsaknad av tydliga nationella prioriteringar för vissa insatsområden samt otillräcklig institutionell administrativ kapacitet. Dessa faktorer måste snarast behandlas såväl på EU-nivå som i medlemsstaterna. Medlemsstaterna uppmanas även att snabba upp och underlätta den konkreta användningen av strukturfonderna, och i synnerhet vidta korrigerande åtgärder på de områden där utförandet är svagt i syfte att undvika att överenskomna resultat blir försenade.

Sund finansiell disciplin och öppenhet vid fördelning av fonder är förstås avgörande för att uppnå sammanhållningspolitikens övergripande mål. Den strategiska rapporteringen kan som ett nytt instrument i detta sammanhang bidra till en ökad redovisningsskyldighet vid genomförandet av de sammanhållningspolitiska målen. Ytterligare en viktig faktor när det gäller att säkra kvaliteten i beslutsfattandet och den strategiska planeringen samt ett framgångsrikt och effektivt genomförande av sammanhållningspolitiken är effektiviteten hos den offentliga administrationen. God förvaltning på europeisk, nationell, regional och lokal nivå bör därför stärkas ytterligare i enlighet med fördraget och partnerskapsprincipen. En förenklad förvaltning och ett förenklat genomförande av sammanhållningspolitiken är fortsatt mycket önskvärt, eftersom det helt säkert inte ses med blida ögon att medel lämnas oanvända till följd av överflödigt byråkrati och besvärliga bestämmelser och förfaranden.

I detta sammanhang kan upptagningen av medel ökas genom riktad kapacitetsuppbyggnad och genom att mobilisera alla lämpliga nationella resurser för att erhålla tillgänglig medfinansiering från strukturfonderna. Även finansieringstekniska instrument kan ge det stöd som behövs.

Slutligen syftar sammanhållningspolitiken till att minska skillnader i utvecklingsnivå mellan europeiska regioner, underlätta moderniseringsarbete och en hållbar tillväxt samt ge uttryck för solidaritet inom EU. I den egenskapen har politiken visat sig vara avgörande i den europeiska integrationen samtidigt som den skapar starka synergier mellan samtliga EU:s politikområden. Verkligheten visar att det fortfarande råder markanta ekonomiska, sociala och miljömässiga skillnader mellan de europeiska regionerna. Vissa av dessa skillnader härrör från de två senaste utvidgningarna (tillträde av ekonomiskt eftersatta länder), andra har framhävts av de direkta följderna av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

Frågan om strukturen för den framtida sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020 kommer att stå i centrum för den politiska debatten under de kommande åren. Risken finns att brister i Lissabonstrategin skulle kunna upprepas i genomförandet av Europa 2020-strategin. Föredraganden upprepar att sammanhållningspolitiken, inom ramen för de kommande förhandlingarna för nästa programperiod, bör fortsätta att ta itu med alla europeiska regioner och samhälleliga utmaningar, både genom att hjälpa fattigare regioner att komma ikapp och genom att uppnå en smart, hållbar tillväxt som kommer alla till del. Föredraganden är dessutom av den bestämda åsikten att en stark och välfinansierad regionalpolitik för EU, mot bakgrund av ihållande territoriell obalans och en kvardröjande kris, är en nödvändig förutsättning för att man ska kunna uppnå social, ekonomisk och territoriell sammanhållning, och som en följd av detta är det mycket viktigt att budgeten för sammanhållningspolitiken i nästa programperiod inte skärs ned.

27.1.2011

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för regional utveckling

över 2010 års rapport om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

Föredragande: Ivars Godmanis

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att även om de utvalda projektens värde uppgår till 27 procent av finansieringsutrymmet var nivån på genomförandet av betalningarna avsevärt lägre vid tidpunkten för rapporteringen (ca 13 procent) och ännu i slutet av 2010 bara ca 22 procent, dvs. ungefär 60 procent av nivån för finansieringsperioden 2000–2006 fyra år efter genomförandet.
2. Europaparlamentet påminner om att ur budgetsynpunkt hade mindre än en sjättedel av betalningarna genomförts per den 1 juli 2010, dvs. halvvägs in i programperioden 2007–2013.
3. Europaparlamentet välkomnar att utnyttjandekapaciteten och budgetgenomförandet avseende sammanhållningspolitiken accelererat (en ökning på 79 procent respektive 62 procent i det övergripande genomförandet av finansieringsramarna 2007–2013 under 2010 för Eruf:s/sammanhållningsfondens respektive ESF:s del), vilket bl.a. beror på att lagstiftningsändringar nyligen genomförts och på att operativa program nu uppnått marschfart efter det att kommissionen äntligen godkände de sista förvaltnings- och kontrollsystemen. Parlamentet betonar att denna ökning återspeglades i den samlade överföringen för 2010, vilken tillförde sammanhållningspolitiken ytterligare 1 miljard euro i betalningsbemyndiganden för 2010.
4. Europaparlamentet betonar emellertid att genomförandetakten är långt ifrån densamma i de olika medlemsstaterna, stödområdeskategorierna och fonderna. Parlamentet påminner

om att i slutet av 2010 var den maximala skillnaden i betalningstakt mellan medlemsstaterna 247 procent för ERUF och sammanhållningsfonden tillsammans och 303 procent för ESF.

5. Europaparlamentet betonar att den konstaterade svårigheten att utnyttja anslagen delvis återspeglar svårigheterna att uppnå överensstämmelse mellan vissa kriterier i Lissabonstrategin, särskilt när det gäller innovation, och svårigheterna att bemöta detta i främst de regioner som är mindre utvecklade, under en period med ekonomisk och finansiell kris.
6. Europaparlamentet begär därför att särskild uppmärksamhet ska fästas vid att ytterligare främja utbyte av ömsesidiga erfarenheter och bästa arbetsmetoder och stärka den administrativa kapaciteten i vissa medlemsstater, och begär också att man fortsätter utreda hur olika tillämpliga regler och kontrollarrangemang skulle kunna harmoniseras.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.1.2011
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Sergej Kozlík, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Dominique Riquet, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jan Mulder

3.12.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för regional utveckling

över Rapport 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

Föredragande: Antigoni Papadopoulou

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (KOM(2010)0110),
 - med beaktande av rådets förordning nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden,
 - med beaktande av kommissionens meddelande ”Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
 - med beaktande av rådets slutsatser om kommissionens strategiska rapport 2010 om genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken, vilka antogs vid det 3023:e mötet för rådet (utrikes frågor) i Luxemburg den 14 juni 2010,
 - med beaktande av artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om hur unionen ska utveckla sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.
- A. Främjandet av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna är ett av Europeiska unionens främsta mål enligt artikel 3 i fördraget om

Europeiska unionen.

- B. Sammanhållningspolitiken måste vara ett effektivt och säkert redskap för att hantera de socioekonomiska utmaningar som finanskrisen har medfört, och för att utjämna skillnaderna i utveckling mellan EU:s regioner.
 - C. Sammanhållningspolitiken spelar en central roll på vägen mot ett fullständigt uppnående av målen i EU 2020-strategin, särskilt på området för sysselsättning och sociala frågor, på samtliga förvaltningsnivåer och inom alla geografiska områden.
 - D. Europeiska socialfonden (ESF) bör säkerställa full sysselsättning och arbetstillfällen, bland annat genom att främja arbetstagarnas integration på arbetsmarknaden och stärka den sociala delaktigheten.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategirapport om genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen som samfinansieras av strukturfonderna (2007-2013) (KOM(2010)0110). Parlamentet anser dock att kommissionens framtida rapporter i efterdyningarna av den globala ekonomiska recession som har lett till en dramatisk förändring av EU:s ekonomiska landskap, ökad arbetslöshet, minskad ekonomisk tillväxt och försämrat affärsklimat borde innehålla en mer noggrann, uppdaterad utvärdering av de projekt som valts ut inom ramen för sammanhållningspolitiken och deras effekt på EU:s ekonomiska återhämtning, särskilt när det gäller att skapa nya arbetstillfällen, minska socioekonomiska skillnader, uppmuntra social delaktighet och utveckla humankapital. Parlamentet beklagar att jämställdhetsperspektivet inte integreras i budgetarbetet på ett tillfredsställande sätt i medlemsstaterna och att inte heller kommissionen fullgör uppgiften att integrera jämställdhetsaspekten i sin utvärdering av programgenomförandet. Parlamentet betonar att jämställdhetsbudgetering kan göra att resurserna används på rätt sätt och därför ha en betydande positiv effekt på jämställdheten. Ett förbättrat system för övervakning och utvärdering är enligt parlamentets mening avgörande för att sammanhållningspolitiken ska bli mer strategisk och resultatriktad.
 2. Europaparlamentet förväntar sig att effektiva och kvantifierbara initiativ från medlemsstaterna – finansierade av ESF – kommer att bidra till att fattigdomsmålet i EU 2020 strategin uppnås.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i framtida rapporter infoga en hänvisning till samspel och komplementaritet mellan strukturfonderna liksom till deras samspel med EU:s andra finansieringsinstrument.
 4. Mot bakgrund av den ekonomiska krisen och den stigande arbetslösheten välkomnar Europaparlamentet de framsteg som gjorts i och med genomförandet av projekt med relevans för riktlinjen ”Fler och bättre arbetstillfällen”. Parlamentet rekommenderar ändå med eftertryck kommissionen att införa sådana metoder för samarbete med medlemsstaterna som gör det enklare att snabbt mobilisera och på ett effektivt sätt fördela alla nödvändiga resurser för att uppnå en resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det råder tillväxt, hög sysselsättning samt social och territoriell sammanhållning och där fattigdom bekämpas, i enlighet med de prioriterade målen i EU 2020-strategin, särskilt när det gäller sysselsättning och sociala frågor, så att tillväxt och produktivitet främjas och

sysselsättningsutvecklingen förbättras i Europa.

5. Europaparlamentet ställer sig bakom kommissionens rekommendation att fattigdomsbekämpningen måste intensifieras. I detta sammanhang pekar parlamentet på att främjandet av kompletterande åtgärder framför allt när det gäller ”social integration” (ESF-förordningen, artikel 3.1 c i) har visat sig fungera bra som ett stöd vid den sociala integreringen av särskilt missgynnade grupper. Parlamentet kräver därför att sådana kompletterande åtgärder även i fortsättningen ska vara ett viktigt inslag i ESF.
6. Europaparlamentet beklagar att de finansiella medel från ESF som gemenskapen har ställt till förfogande inte utnyttjas till fullo.
7. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att göra finansieringen mer flexibel, förenkla förfarandena och reducera administrativa barriärer, överflödiga administrativa kostnader och andra hinder som ligger i vägen för politiska mål för tillgång till sysselsättning, för fattigdomsbekämpning, säkerställande av social integration och delaktighet och kompetensutveckling. Parlamentet tillstyrker en utvärdering av huruvida ”öronmärkning” har lett till förbättringar av programmets genomförande, men betonar samtidigt att det är nödvändigt att inrikta sig på åtgärder som syftar till att tillgodose speciella behov och krav i olika regioner, särskilt i missgynnade mikroregioner och bostadsområden, och att alltid ta befintliga tillgångar och mänskliga resurser i beaktande. Parlamentet konstaterar att öronmärkning inte får hindra en flexibel användning av medlen, särskilt inte i samband med kriser. Att kommissionen i framtiden kommer att satsa på att främja målinriktning snarare än öronmärkning är välkommet, anser parlamentet, som begär att de berörda myndigheterna ska ha en informerande och rådgivande roll genom att vid behov utveckla gemensamma kontaktpunkter och göra lagstiftningen tillgänglig för medborgarna. Parlamentet vill att det kontradiktoriska förfarandet ska ägnas särskild uppmärksamhet vid de kontroller som utförs av de sociala myndigheterna och önskar dessutom, med tanke på den komplexa arbetslagstiftningen, premiera dialog vid en eventuell tvist mellan en enskild medborgare, som är i god tro, och en myndighet.
8. Europaparlamentet beklagar att strukturfondsstödet till medlemsstaterna minskas i ett skede då den ekonomiska och finansiella krisen förvärrar de sociala ojämlikheterna.
9. Europaparlamentet noterar att ESF inrättades för att minska skillnaderna i levnadsstandard mellan EU:s medlemsstater och regioner, i syfte att främja den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av kriterierna för medlemsstaternas samfinansiering, i syfte att göra det lättare för de länder som har störst ekonomiska svårigheter.
10. Europaparlamentet understryker vikten av att förbättra infrastruktur och tjänster inom missgynnade mikroregioner med hög koncentration av socialt marginaliserade människor (t.ex. romer), och att också se till att dessa tjänster blir ekonomiskt överkomliga.
11. Europaparlamentet betonar att betydelsen av lokala utvecklingsstrategier inom sammanhållningspolitiken bör förstärkas genom att man stöder aktiv delaktighet på sysselsättnings- och utbildningsområdet och utformar långsiktiga, komplexa och gradvis utformade program grundade på steg för steg-metoden för uppbyggnad av nedgångna

landsbygds- och stadsområden med en hög andel socialt marginaliserade invånare (t.ex. romer), och genom att man sätter upp villkor för icke-diskriminering och minskad segregation.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka ESF:s effektivitet och synlighet för medborgarna och på så sätt göra den mer tillgänglig i syfte att öka anslagen till fonden för att kunna öka medborgarnas tillgång till arbetsmarknaden genom att verkligen möjliggöra ett effektivt livslångt lärande som gör att människor kan anpassa sig till utvecklingen på arbetsmarknaden i en globaliserad värld med digitaliserade arbeten och för att öka deltagandet på arbetsmarknaden genom flexibla arbetstider och genom att främja deltids- och distansarbete, för att, med särskild tonvikt på de mest missgynnade människorna (nationella, etniska minoriteter som romer och personer med funktionsnedsättning), garantera EU-medborgarnas möjligheter att göra sig anställningsbara och flexibla samt för att skapa förutsättningar för smart, hållbar och inkluderande utveckling och ekonomisk och social sammanhållning. Parlamentet erinrar om att ESF:s effektivitet beror på dess förmåga till anpassning till lokala problem och särskilda territoriella krav och understryker att det är viktigt att fondens alla anställda får livslång utbildning. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att se till att strukturfonderna och de relevanta EU-strategierna samverkar effektivt med varandra samt att främja projekt som motsvarar behoven på arbetsmarknaden.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad rikta in sig på att utbilda arbetstagare med sikte på högkvalitativa och framtidsorienterade arbetstillfällen i det kunskapsorienterade samhället.
14. Eftersom ESF bidrar till att människor hittar arbete och därigenom utgör ett viktigt verktyg för bekämpning av fattigdom, bristande jämställdhet, social diskriminering (av personer med funktionsnedsättningar, migranter, äldre m.fl.), social utestängning och arbetslöshet uppmanar Europaparlamentet kommissionen att ur ett socialt och ekonomiskt sammanhållningsperspektiv stärka fondens resurser, finansiella autonomi och flexibilitet för att den ska kunna svara på dagens och morgondagens utmaningar på sysselsättningsområdet. Kommissionen uppmanas dessutom att förenkla projekthanteringen och att samordna och förbättra förfaranden och kontroller, och att därvid beakta den sociala hållbarheten, samt att effektivisera uppföljningen av pågående ärenden. Parlamentet hänvisar till projektdeltagarnas goda erfarenheter av övergripande stöd och gläds åt den positiva utvärderingen av övergripande stöd i rapporten från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om effektiva partnerskap (Jan Olsson, ECO/258). Parlamentet begär att villkor för icke-diskriminering och minskad segregation ska sättas upp för att stöd ska gå till de mest behövande, och inrikta dessa, uttryckligen men inte uteslutande, på romska grupper. Parlamentet betonar ESF:s roll för att stärka den sociala integrationen och understryker behovet av större transparens i fondens strategier för fördelning av medel och detaljerad utvärdering samt granskning av konkreta uppnådda resultat när det gäller sysselsättning.
15. Europaparlamentet värdesätter ESF:s roll för att uppnå sociala målsättningar och ber kommissionen att främja fortsatt sammanhållning och fortsatta band mellan ESF och olika ramprogram, som Equal och "Ett Europa för medborgarna", i syfte att förbättra samordningen och samarbetet mellan EU:s politiska instrument.

16. Europaparlamentet anser att Europeiska socialfonden bör främja medborgarnas aktiva deltagande i samhället och på arbetsmarknaden genom att skapa lika möjligheter för alla. Därför påminner parlamentet om betydelsen av att genomföra jämställdhetsbudgetering och att förbättra personalresurser och kapital, som utgör grundläggande förutsättningar för en konkurrenskraftig kunskapsbaserad ekonomi.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utnyttja sina resurser i större utsträckning och höja lokala och regionala myndigheters och framför allt icke-statliga organisationers och små och medelstora företags kapacitet för ekonomisk, social och territoriell utveckling samt för landsbygdsutveckling.
18. Europaparlamentet välkomnar att ett resultatriktat genomförande av strukturfonderna främjas i strategirapporten (KOM(2010)0110). Parlamentet stöder kommissionens avsikt att satsa på ett resultatriktat genomförande av strukturfonderna och skapa ekonomiska incitament som gynnar de medlemsstater som uppfyller de fastställda målen så att framgångsrika programgenomföranden belönas. Parlamentet är positivt till att man härigenom försöker se till att medlen riktas till de berörda.
19. Europaparlamentet gläder sig åt att mer än 50 procent av de personer som deltagit i ESF:s program är kvinnor. Parlamentet förväntar sig att kommissionen och medlemsstaterna ägnar särskild uppmärksamhet åt integrationen av äldre arbetstagare på arbetsmarknaden, mot bakgrund av den demografiska utvecklingen.
20. Europaparlamentet förväntar sig ett närmare samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för att de ska kunna reagera snabbare och mer effektivt på förändringar på arbetsmarknaden och för att de ska genomföra nödvändiga, resultatriktade åtgärder.
21. Europaparlamentet gläder sig åt att Europeiska socialfonden har tillhandahållit lämpligt stöd för genomförandet av arbetsmarknadsreformer och visat sig vara ett effektivt instrument som underlättar övergången från passiva till aktiva och till och med förebyggande arbetsmarknadsåtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta med strukturella reformer som kan förebygga eventuella framtida kriser på arbetsmarknaden.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förstärka övervakningen av framsteg genom en mer omfattande användning av på förhand uppsatta, klara och mätbara mål och resultatindikatorer i nationella strategirapporter, där indikatorerna måste kunna tolkas på ett tydligt sätt, vara statistiskt validerade, regelbundet insamlade och offentliggjorda. Parlamentet framhåller att kommissionen måste be medlemsstaterna att tillhandahålla relevanta såväl kvalitativa som mätbara data angående genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen. Parlamentet betonar att det finns behov av att förtydliga de resultat som uppnåtts i den nationella politiken för att skapa arbetstillfällen och främja lika möjligheter och social delaktighet för alla utsatta grupper.
23. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken inte bara bör betraktas som ett instrument för att uppnå målen för annan sektorsinriktad politik, eftersom den är en EU-politik med stort mervärde som har sitt eget existensberättigande, nämligen den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att utnyttja de olika sammanhållningspolitiska instrumenten på ett mer integrerat och samordnat sätt, i syfte att öka effektiviteten, så att man intensifierar den verksamhet som är inriktad på att verkligen göra social delaktighet till den främsta prioriteringen.
25. Europaparlamentet efterfrågar en återkommande politisk debatt som kan bidra till att förbättra öppenhet, ansvarstagande och utvärdering när det gäller resultaten av sammanhållningspolitiken.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	2.12.2010
Slutomröstning: resultat	+: 40 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Jean-Luc Benaïm, Mara Bizzotto, Milan Cabrnich, David Casa, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Hänel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Raffaele Baldassarre, Vilija Blinkevičiūtė, Edite Estrela, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor

27.1.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för regional utveckling

över sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen
2007–2013
(2010/2139(INI))

Föredragande: José Manuel Fernandes

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet framhåller att sammanhållningspolitiken är ett grundläggande instrument för att främja ekonomisk och social sammanhållning, som syftar till att utarbeta åtgärder för att minska de regionala skillnaderna, främja verklig konvergens och stimulera tillväxt och sysselsättning samt bidrar till att miljömålen uppnås.
2. Europaparlamentet understryker att investeringsnivån på miljöområdet inte har utvecklats sig som förväntat, vilket framgår av att omfattningen av de utvalda projekten endast uppgår till 21 procent av det totala beloppet som var avsatt i programmen.
3. Europaparlamentet konstaterar att investeringarna i hälsoinfrastrukturer fortlöper väl och att det finns en positiv koppling mellan sammanhållningspolitiken och strukturreformerna i hälsosektorn. Denna positiva koppling måste beaktas när man fastställer vilka investeringar som ska prioriteras under nästa programperiod.
4. Europaparlamentet betonar att investeringarna i järnvägssektorn inte fortlöper enligt plan. Dessa uppgick till 22,5 procent av det totala beloppet som var avsatt i programmen, vilket är långt mindre än de projekt som valdes ut i vägsektorn (34 procent) och bidrar inte i tillräcklig utsträckning till att minska koldioxidutsläppen i transportsektorn.
5. Europaparlamentet uppmanar till ett bättre genomförande av programmen inom

miljösektorn, särskilt inom gränsöverskridande områden som kan skapa ett europeiskt mervärde, t.ex. bekämpning och begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, investeringar i renare teknik med låga koldioxidutsläpp, bekämpning av luft- och vattenföroreningar, skydd av biologisk mångfald, utökade järnvägsnät, främjande av energieffektivitet, särskilt inom byggsektorn, och förnybar teknik i syfte att uppfylla målen i Europa 2020-strategin samt främjande av gröna jobb och en grön ekonomi. Parlamentet betonar också sammanhållningspolitikens viktiga funktion som ett led i uppnåendet av målen och kräver att redan utvalda projekt genomförs snarast och att urvalet av kvalitetsprojekt påskyndas.

6. På grund av den låga genomförandegraden menar Europaparlamentet att medel för att förebygga och/eller garantera en snabb insats vid miljökatastrofer måste användas, och uppmanar medlemsstaterna att påskynda investeringarna i förebyggande åtgärder samt i sanering av industriområden och förorenad mark.
7. Europaparlamentet understryker att sammanhållningspolitiken är ett av de instrument som bör bidra till skapandet av en lämplig finansiell ram för förebyggande av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, och som bör stärka och utgöra en förbindelse mellan detta och andra instrument såsom politiken för landsbygdsutveckling, regionalpolitiken, Solidaritetsfonden och sjunde ramprogrammet. Parlamentet kräver i detta sammanhang att katastrofförebyggande ska beaktas i budgetramen efter 2013.
8. Som ett komplement till hälsoinfrastrukturen kräver Europaparlamentet ett bättre genomförande av programmen för hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande i överensstämmelse med gemenskapens strategiska riktlinjer, eftersom dessa är viktiga faktorer för att minska ojämlikheten i hälsa i Europa.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur nuvarande program kan komma till rätta med den ökande ojämlikheten i hälsa i och mellan olika regioner, vilket är den största flaskhalsen för social sammanhållning och social integrering i Europa 2020-strategin för fattigdomsbekämpning.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för enklare och mer flexibla regler för genomförande av programmen och att omförhandla nivåerna för medfinansiering om medlemsstaterna begär detta samt att beakta konvergensregioner, särskilt de minst utvecklade regionerna i de medlemsstater som har rätt till stöd ur Sammanhållningsfonden och regioner som präglas av permanenta geografiska eller naturbetingade nackdelar, såsom de yttersta randområdena. Parlamentet begär att information om godkännande och genomförande av projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken ska finnas tillgänglig i realtid med hjälp av nomenklatur för statistiska geografiska enheter (Nuts) som är så detaljerad som möjligt (i förekommande fall Nuts 3) på en allmänt tillgänglig webbsida, eftersom detta kommer att öka öppenheten och kontrollen av hur sammanhållningspolitikens medel förvaltas.
11. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken kräver ett resultatorienterat angreppssätt, vilket kan uppnås genom fastställande av tydliga och mätbara mål och resultatindikatorer. Parlamentet betonar vikten av att samtliga medlemsstater i sina årsrapporter i god tid lägger fram fullständiga och korrekta uppgifter om indikatorer och om hur långt man kommit när det gäller att uppfylla de överenskomna målen, för att

möjliggöra en bättre förståelse av programinnehållet och en bättre övervakning av hur långt genomförandet har kommit.

12. Europaparlamentet konstaterar att det saknas uppgifter om de avtalade projekten och de finansierade projekten i 2010 års strategirapport. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram uppgifter som kan belysa det faktiska genomförandet av sammanhållningspolitiken genom pålitliga indikatorer såsom slutbetalningar till projekten, uppfyllandet av projektmålen samt projektens koppling till motsvarande politik i Europa 2020-strategin.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta finansieringen till projekt för stadsförnyelse och förbättrade miljöförhållanden, bland annat vattenkvalitetsprojekt.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka informationen i regionerna om de möjligheter som EU ger för innovativ miljöteknik, och framhåller att åtgärder måste vidtas för att underlätta små och medelstora företags deltagande.
15. Europaparlamentet kräver en bättre samordning och integrering av infrastrukturens sammanhållningsprogram på olika områden, däribland IKT och energi, genom förbättrad planering på nationell, regional och lokal nivå för att åstadkomma kostnadsminskningar och ett bättre miljöskydd.
16. Europaparlamentet framhåller att tilldelningen av medel och utbetalningen till slutmottagarna måste förenklas och påskyndas samtidigt som en sund ekonomisk förvaltning säkerställs.
17. Europaparlamentet erkänner att sammanhållningsprogrammen har en måttlig inverkan på nationella ekonomiska indikatorer, däribland BNP, och påpekar att förseningar i genomförandet av sammanhållningspolitiken delvis beror på alltför stelbenta förfaranden. Parlamentet betonar därför att sammanhållningspolitikens effektivitet måste förbättras, bland annat genom att byråkratin minskas och befintliga förfaranden och metoder för återbetalning till mottagarna rationaliseras. Parlamentet framhåller att man måste uppnå en balans mellan förenklade byråkratiska förfaranden och bedrägeribekämpning.
18. Europaparlamentet betonar att EU-budgetens hävstångseffekt måste öka när det gäller sammanhållningsprogrammen, genom nya finansieringsformer för investeringar, bland annat genom innovativa sätt att kombinera bidrag och lån, öppnande av nya marknader för olika former av offentlig-privata partnerskap och ett omfattande anlitanande av internationella finansinstituts expertis.
19. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken fortsatt bör främja gränsöverskridande, transnationella och interregionala former av samarbete. Parlamentet framhåller därför att de nuvarande formerna för gränsöverskridande samarbete måste ses över och förenklas.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.1.2011
Slutomröstning: resultat	+: 51 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	János Áder, Kriton Arsenis, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Margrete Auken, Tadeusz Cymański, José Manuel Fernandes, João Ferreira, Jacqueline Foster, Gaston Franco, Matthias Groote, Jutta Haug, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Eleni Theoharous, Michail Tremopoulos, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean

2.12.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI

till utskottet för regional utveckling

över rapporten 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

Föredragande: Francisco Sosa Wagner

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet understryker att sammanhållningspolitiken, i enlighet med både Lissabonavtalet och bästa praxis hittills, bör förbli oberoende och att dess nuvarande grundvalar och principer inte bör ändras genom en sektoriell spridning av resurser för regionalpolitiska åtgärder. Parlamentet betonar att sammanhållningspolitiken och projekten inom den måste knytas närmare till de prioriteringar som fastställts i Europa 2020-strategin. Det måste fastställas klara mål och utrönas om målen nåtts, och det krävs flexibilitet i samband med översynen av verksamhetsprogrammen och omfördelningen av anslag mellan programmen. Dessutom måste alla ledningsnivåer få klara befogenheter.
2. Europaparlamentet erinrar om att anslagen för genomförande av sammanhållningspolitiken bör tjäna en hållbar utveckling av hela EU, särskilt genom bättre tillvaratagande av de möjligheter som finns i de regioner och subregioner där BNP är mindre än genomsnittet för EU och genom främjande av ekonomisk och social sammanhållning med målsättningen att åtgärder ska vidtas för att minska de regionala skillnaderna och främja verklig konvergens. Parlamentet betonar att sammanhållningspolitiken är ett viktigt instrument för att man senast 2020 ska kunna nå målet 20-20-20 och fastställa en sammanhängande strategi för att på medellång och lång sikt göra EU:s ekonomi både energieffektiv och koldioxidsnål, och för att man ska kunna behandla frågan om tryggad energiförsörjning och de sysselsättningskapande möjligheterna på en inre marknad. Parlamentet konstaterar att investeringarna i projekt för

energieffektivitet, energiinfrastruktur och förnybar energi liksom utvecklingen av bredbandsnätet och användningen av informations- och kommunikationsteknik i den offentliga sektorn och i industrin inte framskrider som väntat.

3. Europaparlamentet påpekar att sammanhållningspolitiken inte i tillräcklig grad gynnar infrastrukturinvesteringar som möjliggör en anpassning till klimatförändringarna, exempelvis infrastruktur för skydd mot översvämningar.
4. Europaparlamentet vill att fördelningen av stödmedel ska knytas till tidigare uppnådda resultat samt att revisionsrätten och Olaf ska få flera möjligheter att inleda förfaranden för att kräva tillbaka unionsmedel i de fall då medlemsstaterna använt dem oriktigt. Dessutom vill parlamentet att onödiga administrativa bördor ska bortskaffas, att projektledningen ska bli flexiblare och att kontrollerna ska synkroniseras för att de ska bli enklare och för att den förvirring och de feltolkningar som dagens administrativa förfaranden ofta för med sig ska kunna undvikas.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga vilka hinder som föreligger för att en större andel av dessa anslag ska kunna tas i anspråk för energifrågor, och att lägga fram kompletterande åtgärder för att komma tillrätta med denna situation. Parlamentet anser dock att de framlagda åtgärderna inte får ändra de nuvarande grunderna för sammanhållningspolitiken och leda till en sektoriell spridning av resurserna.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de nationella myndigheterna att förbättra kopplingen mellan de sammanhållningspolitiska fonderna och ramprogrammet för forskning, och understryker att dessa fonder bör användas för en förbättring av forskningsinfrastrukturen så att forskningen uppnår den kompetensnivå som behövs för att få tillgång till forskningsanslag. Parlamentet efterlyser en bättre informationsgång mellan de sammanhållningspolitiska fonderna och forskningsprogrammen i sådana fall där projekt med stora inneboende möjligheter skulle behöva få större resurser för att kunna genomföras med framgång.
7. Inför översynen av EU:s sammanhållningspolitik och budgetram uppmanar Europaparlamentet kommissionen att tillse att energibesparingar, i tillämpliga fall, automatiskt görs till ett villkor för beviljande av medel ur strukturfonderna och Sammanhållningsfonden samt att avsätta mer resurser för energieffektivitetsprojekt (t.ex. för att öka byggnaders energieffektivitet och effektivisera energialstringen och energiöverföringen) och för decentraliserade projekt för förnybar energi och kraftvärme. Parlamentet påpekar att detta inte får leda till diskriminering av projekt som i vilket fall som helst inte har någon beröringspunkt med eller anknytning till energieffektivitetsfrågor, och inte heller till ökad byråkrati för dem som får stöd ur strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.
8. Europaparlamentet är övertygat om att bostadssektorn kan bidra till att stimulera den regionala utvecklingen genom att låta ekonomisk verksamhet som bygger på teknisk innovation vinna fast insteg inom områdena energi och förnyelse av stadsmiljöer och genom att stärka den sociala sammanhållningen inom detta område. Parlamentet uppmanar kommissionen att senast i juni 2011 lansera ett europeiskt initiativ om byggnader för att stödja en bebyggelse med nollenergi i EU och göra så att detta mål uppnås senast 2050.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samband med halvtidsöversynen av budgetramen 2007–2013 och sammanhållningspolitiken ta tillfället i akt och säkerställa ett ökat utnyttjande av EU-stödet under perioden 2011–2013.
10. Europaparlamentet erkänner att en effektiv resursanvändning har många sociala och ekonomiska fördelar, inte minst därför att den skapar arbetstillfällen som inte går att utlokalisera, såväl på landsbygden som i städerna och särskilt i små och medelstora företag.
11. Europaparlamentet erkänner att en bättre resursanvändning och ökad samhällsnytta kan åstadkommas genom att Sammanhållningsfondens medel fördelas på ett sådant sätt inom medlemsländernas regioner och subregioner att en hållbar utveckling av dem möjliggörs. En jämnare fördelning av medlen ur Sammanhållningsfonden frigör lokal potential i samhället och lokala resurser med ett ökat antal arbetstillfällen som följd.
12. Mot bakgrund av den nya budgetramen och Europa 2020-strategin uppmanar Europaparlamentet kommissionen att ge de små och medelstora företagen ökad tillgång till stödmedel avsedda för regionala projekt, genom ökade budgetanslag till program inkom för sådana företag, stöd till förbättring av nyttjandekapaciteten samt enklare administrativa förfaranden. Parlamentet understryker dessa företags roll som innovativa ekonomiska aktörer och betonar att ”slumrande innovatörer måste väckas”, vilket innebär att de små och medelstora företagen bör uppmuntras att medverka i innovativa projekt och göras mera medvetna om vilka inneboende möjligheter de har.
13. Europaparlamentet betonar att en konkurrenskraftig skogsnäring är viktig för den regionala utvecklingen, framför allt på landsbygden där den bidrar markant till ekonomisk tillväxt, sysselsättning och välbefinnande.
14. Europaparlamentet understryker de lokala och regionala myndigheternas roll vid genomförandet av sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att det lokala samarbetet mellan små och medelstora företag, företagsnätverk, forskningsinstitut, kluster och regionala myndigheter bör förbättras så att man snabbare kan identifiera lokala problem och behov samt regionala program och projektmöjligheter, återskapa sysselsättning, utveckla sektorn för små och medelstora företag och den tillämpade forskningen och innovationen samt skapa kvalificerade arbetstillfällen. Parlamentet önskar därför ett fördjupat samarbete med de lokala och regionala myndigheterna vid genomförandet av sammanhållningspolitiken och vill att sammanhållningspolitiken i budgetramen för tiden efter 2013 utformas med hänsyn tagen till Regionkommitténs yttrande om sammanhållningspolitikens bidrag till Europa 2020.
15. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende de aktuella initiativen såsom Jaspers (projektutveckling), Jeremie (kapital, lån eller garantier) och Jasmine (mikrokrediter), och uppmanar med kraft kommissionen att ytterligare förenkla och smidiggöra processen för att göra det lättare för små och medelstora företag att delta samt identifiera ytterligare finansieringstekniska instrument för EU.
16. Europaparlamentet betonar utbildningens och den vetenskapliga forskningens viktiga roll för främjandet av innovationer, särskilt på informations- och kommunikationsteknikens område samt för att främja energieffektivitet, liksom inom politiken för att bevara social

sammanhållning och en hållbar ekonomisk utveckling i EU.

17. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna har problem med att genomföra Europeiska unionens direktiv om återvinning och hantering av kommunalt avfall. Material- och energiåtervinning utgör ytterligare resurskällor och bidrar till ökad sysselsättning, framför allt i regionerna och subregionerna.
18. Europaparlamentet konstaterar att investeringarna i frågor som rör den digitala ekonomin inte är lika överallt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka stödet till informations- och kommunikationstekniken genom att stimulera förnyelse av den, och att öka sina insatser för att främja investeringar i nya öppna och konkurrenskraftiga höghastighetsnät som garanterar att Internet blir tillgängligt för alla och som därmed bidrar till att minska den digitala klyftan mellan EU:s invånare.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	2.12.2010
Slutomröstning: resultat	+: 43 -: 2 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Ioan Enciu, Adam Gierek, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Alejo Vidal-Quadras
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Antonio Cancian, Ilda Figueiredo, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Ivailo Kalfin, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Țicău
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Spyros Danellis, Morten Messerschmidt

27.1.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR TRANSPORT OCH TURISM

till utskottet för regional utveckling

över 2010 års rapport om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

Föredragande: Jaromír Kohlíček

FÖRSLAG

Utskottet för transport och turism uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet påminner om att även förbättrad tillgänglighet, stärkta regionala och lokala ekonomier och sammanhållning är målsättningar i programmet för det transeuropeiska transportnätet (TEN-T), och att dessa är helt förenliga med behovet av att uppnå en effektiv rörlighet och bemöta de utmaningar som är en följd av klimatförändringarna och de allmänna målen för den inre marknaden.
2. Europaparlamentet erinrar om att ca 23,7 procent (82 miljarder euro) av de medel från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna som avsatts för 2007–2013 ska gå till transport, men att endast hälften kommer att gå till TEN-T-projekt (17 miljarder euro till det prioriterade TEN-T-nätet och 27,2 miljarder euro till den övergripande delen). Resten av medlen ska öronmärkas för investeringar i nationella, regionala och lokala projekt som inte finns med på TEN-T-kartorna.
3. Europaparlamentet är oroat över den låga betalningsnivån i förhållande till de planerade beloppen – halvvägs in i budgetperioden 2007–2013 har endast 19 procent faktiskt betalats ut.
4. Europaparlamentet beklagar obalansen i de planerade transportinvesteringarna mellan olika transportsätt (41 miljarder euro för väginfrastruktur jämfört med 23,6 miljarder euro för tågtransporter och 0,6 miljarder euro för transporter på inre vattenvägar), vilken försvårar för upprättandet av ett hållbart europeiskt intermodalt transportsystem. Parlamentet önskar därför se att EU-anslagen till järnvägstransportprojekt prioriteras och utökas i de områden där väginfrastrukturen redan nått en tillräcklig utvecklingsnivå.

5. Europaparlamentet beklagar tendensen att dra ut på lanseringen av såväl gränsöverskridande projekt som järnvägsprojekt i allmänhet, eftersom den medför en risk för att TEN-T-nätet förblir ett dåligt sammankopplat system bestående av 27 nationella transportnät, och understryker vikten av att skapa kopplingar mellan prioriterade TEN-T-projekt och intermodalitet.
6. Europaparlamentet påminner om att man måste ta hänsyn till projekt som överskrider EU:s inre gränser i samband med uppbyggnaden av TEN-T-nätet. Parlamentet noterar att gränsövergångarna är problematiska för TEN-T-nätet, eftersom det inte räcker med ett politiskt samförstånd på detta område utan det krävs även ett praktiskt genomförande för att nätet ska kunna fungera i de gränsöverskridande regionerna. Hänsyn måste även tas till gränsövergångarna vid EU:s yttre gränser.
7. Europaparlamentet beklagar framför allt att det, enligt vad som framhålls i 2010 års rapport om genomförandet av sammanhållningspolitiken, vid en jämförelse av infrastrukturen mellan vägar och järnvägar, främst i sammanhållningsländerna, klart framgår att obalansen väg/järnväg skulle kunna förvärras om investeringar i järnvägssektorn försenades ytterligare.
8. Europaparlamentet understryker transportsektorns – och framför allt järnvägssektorns – betydelse när det gäller att säkra den territoriella, ekonomiska och sociala sammanhållningen och främja miljöeffektiva transporter, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja utvecklingen av infrastruktur för höghastighetståg som förbinder alla medlemsstaternas huvudstäder.
9. Europaparlamentet är oroat över bristen på detaljerad information om det pågående genomförandet av transportinvesteringar och över förseningarna i samband med de flesta av de pågående TEN-T-projekten. Parlamentet efterlyser därför en mer noggrann utvärdering av genomförandet av dessa projekt, samt insisterar på att man i högre grad följer tidtabellen, särskilt mot bakgrund av den ekonomiska krisen. Parlamentet påminner kommissionen om sin resolution av den 22 april 2009 om grönboken om TEN-T, där parlamentet i punkt 46 ”uppmanar kommissionen och EIB att i analogi med samfinansieringen av TEN-T årligen lägga fram en förteckning för parlamentet och rådet över konkreta samfinansierade projekt även när det gäller TEN-T-projekt som samfinansieras via regionalfonden, Sammanhållningsfonden och EIB”.
10. Europaparlamentet framhåller det europeiska mervärde som TEN-T-nätet bidrar med, vilket är särskilt tydligt i gränsöverskridande delar av projekt och i sammanlänkningsnäten med nationella väg- och järnvägsprojekt och projekt för inre vattenvägar.
11. Europaparlamentet konstaterar att anslagen från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna till transportsektorn fördelas mellan transportsätten och transportnäten utan att man i tillräcklig grad beaktar EU:s mål.
12. Europaparlamentet anser därför att man i högre grad bör beakta EU:s transportpolitik, särskilt TEN-T-politiken, i samband med fördelningen av medel från Sammanhållningsfonden, eftersom dessa medel då skulle kunna användas på ett mer ändamålsenligt sätt och i bättre överensstämmelse med EU:s mål i fråga om klimatförändringar och en hållbar utveckling samt för ett effektivare förverkligande av

TEN-T-nätet. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att inom ramen för sammanhållningspolitiken i framtiden införa fördelningskriterier och villkor som i högre grad beaktar EU:s intresse av transportnät.

13. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna i större utsträckning än tidigare bör koncentrera sig på en effektiv användning av medlen från Europeiska unionens Sammanhållningsfond, eftersom felmarginalen är mycket hög i vissa EU-medlemsstater.
14. Europaparlamentet understryker att utnyttjandet av informations- och kommunikationsteknik inom vägtransportsektorn och denna sektors samspel med andra transportsätt i hög grad kommer att bidra till att förbättra energieffektiviteten och vägtransportsäkerheten, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de intelligenta transportsystemen genomförs på ett samordnat och effektivt sätt i hela EU och beviljas nödvändiga medel.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja halvtidsöversynen av budgetplanen för perioden 2007–2013, som ger medlemsstaterna möjlighet att se över sina operativa program, i syfte att lägga större tonvikt vid de prioriterade transeuropeiska transportprojekten.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.1.2011
Slutomröstning: resultat	+: 35 -: 0 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Ville Itälä, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Hella Ranner, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Philip Bradbourn, Spyros Danellis, Anne E. Jensen, Petra Kammerevert, Dominique Riquet, Janusz Władysław Zemke

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	22.3.2011
Slutomröstning: resultat	+ : 40 - : 1 0 : 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček